

stadig ligger paa det topografiske (Bjerge, Floder, Veje og Passer), og derefter følger en omhyggelig, af Planer og Afbildninger ledsaget, Beskrivelse af de talrige Rester af Bymure og andre Levninger af Oldtidsbyer, disses Identificering med de fra Oldtidslitteraturen kendte Byer og en kort Omtale af Byernes Historie. Bogen ledsages af et Sagregister og en rig Litteraturfortegnelse. For den, som studerer Oldtidens Historie, vil den være et værdifuldt Hjælpemiddel, men ogsaa Geografen vil finde noget af Interesse, f. Eks. Omtalen af Vandløbenes Benyttelse til Overrisling.

M. Vahl.

E. Rybitschka: Im gottgegebenen Afghanistan. Als Gäste des Emirs. (29×14 cm. 296 Sider. 74 Illustr. & 1 Kort. 8 Mk. 50 Pfg.)
F. A. Brockhaus. Leipzig 1927.

Bogen handler om 3 østrigske Officerer — den ene er Forf. —, som i Begyndelsen af Verdenskrigen flygter fra en russisk Fangelejr i Samarkand. Det lykkes dem at tilbagelægge c. 250 km og naa over Floden Amu Darja; de er saa i Afghanistan, hvor Skæbnen vil, at de kommer til at tilbringe ikke mindre end c. 7 Aar. Emiren vil benytte sin neutrale Stilling til at erhverve Fordele saavel af Centralmagterne som af England; han behandler derfor de 3 Officerer snart godt, snart slet, som det passer ind i hans Politik; de 3 arbejder ogsaa med ved en Reorganisation af Hæren.

De østrigske Officerer faar et udstrakt Kendskab til Afghanistan og Forholdene dér; de oplever, at Emiren snigmyrdes, at der udbræder Tronrevolution, at Afghanistan angriber Englænderne o. s. v.

De drømmer jo stadig om at slippe bort, men det bliver som nævnt først efter c. 7 Aars Forløb. De maa hjem over Persien, hvor de bliver attraperede af Englænderne, der dog bringer dem til Bombay, hvorfra de pr. Damper naar hjem til Triest.

Bogen er spændende; Forf. har brugt sin Tid vel og foretaget mange ethnografiske og arkæologiske Studier. Læseren faar et udmærket Indblik i Orienten og i orientalske Forhold, og Værket ledsages af smukke Illustrationer.

Vi medgiver denne moderne Odysseé vor bedste anbefaling.

E. C.

Paul Schebesta: Bei der Urwaldzwerge von Malaya. (15×24 cm., 278 Sider, 150 Illustr. og 1 Kort). F. A. Brockhaus. Leipzig 1927.

Dværgfolk findes i Central-Afrika, paa Andamanerne og Filippinerne samt i Bagindien. De hidtil mest ukendte var Semang'erne paa Malakka Halvøen. Forskellige Forskere havde forsøgt at skaffe Kend-

skab til dem, men Dværgene var saa sky, at de strax forsvandt i Urskoven, naar de fremmede viste sig. Forfatteren, hvis Expedition varede fra Januar 1924 til September 1925 og var finansieret af Paven, greb Sagen an paa en anden Maade; han kom ikke med en stor Karavane, men kun ledsaget af 1 Malaj, og det lykkedes ham efter mange Anstrengelser at faa Lov til at slutte sig til Dværgene, leve med dem i 11 Maaneder ganske som en af deres egne, til hvem de efterhaanden fik megen Tillid.

Paa denne Maade lykkedes det Forfatteren at faa fuldstændigt Kendskab til disse Semang'er; han kalder dem iøvrigt oftest Orang-Utan'er σ : Skovmennesker, eller Negrito, σ : smaa Negre. De fører et nomadiserende Liv i Urskoven og holder sig fjernt fra andre Mennesker. De bor i det indre af Malakka-Halvøen, Hovedgruppen Ø. for Penang, Resten spredt.

Forfatteren tegner et sympatisk Billede af disse Dværge og deres Liv i Urskoven og viser, hvorledes denne har paavirket sine Beboere; han giver en Mængde gode Oplysninger om Sæder og Skikke, Religion, Levemaade o. s. v. Deres Hovedvaaben er det indtil $2\frac{1}{2}$ Meter lange Pusterør, hvortil de anvender forgiftede Pile; de tatoverer sig ikke og anvender sjældent Bemaling. Mændene gifter sig gerne i Alderen 18—20 Aar, Kvinderne 13—15 Aar.

Bogens Oplysninger suppleres af de udmærkede Fotografier, af hvilke Forfatteren har ialt 500, ligesom det lykkedes ham at faa en Del fonografiske Plader af Dværgenes Sange og Musik.

Alt i alt en Bog, der vil være til uvurderlig Nytte for dem, der vil studere Semang'erne.

E. C.

G. Lindblom: Afrika. Del I. Från äldsta tider till Vasco da Gama. (8°, 206 Sider. 89 Afbildninger). I. A. Lindblads Förlag. Uppsala 1924.

Denne Bog kommer som tredje Del af en Serie: De geografiske Upptäckternas Historie. Den skildrer i populær, underholdende og let læselig Form, hvorledes Europæernes Kendskab til Afrika er skredet frem fra Oldtiden til ind i Renæssancetiden, hvor endelig Portugisernes Opdagelsesrejser langs Afrikas Kyst resulterede i Opdagelsen af Søvejen til Indien. Først omtales de gamle Ægypteres Kendskab til det øvrige Afrika, deres Forbindelser med Lande ved Afrikas Østkyst og den første Omsejling af Afrika, som Faraos Neho 6 Aarhundreder før Chr. lod foretage. Senere beskrives Karthageren Hannos Rejse langs Afrikas Vestkyst, indtil han grebet af Rædsel over at se Vulkaner i Udbrud vendte om. I den senere Oldtid steg Kendskabet til Afrikas Indre. Ved Oldtidens Slutning kendte man de store Nilsøer, og